

fremkomme med Forslag til deres retfærdigere Ordning ved en ny Lov". Dette Andragende blev ifølge en Skrivelse fra Ribe Stiftamt af 16de Februar 1892 afflaaet af Ministeriet; man, da Andragerne mene, at de mange ejendommelige, og særlige Forhold, der her komme i Betragtning, ikke have været tilstrækkelig oplyste, søge de nu Rigsdagens Bistand til at faa deres Ønske opfyldt og gentaae til Støtte derfor den Begrundelse, hvormed de i sin Tid ledsagede Andragendet til Ministeriet, nemlig følgende: „Efter Fredslutningen i 1864 bleve de forhenværende Blotalsjorder, der indlagdes under Kongeriget, skuldsatte i Hartkorn, ligesom Kongerigets øvrige Forjendomme efter Regler, der fastsattes ved Lov 29de Marts 1867, deriblandt altsaa ogsaa de tidligere Slesvigste Jorder, der nu henhøre under Ribe Herred. — Herimod have vi intet at indvende, da vi finde det i sin Orden, at vore Ejendomme, efter at være indlemmede i Kongeriget, skulle statte til Stat og Kommune paa samme Maade og i samme Omfang som de øvrige omliggende Ejendomme, som vi bo iblandt. Men paa den anden Side forekommer det os ogsaa, at vi med Billighed kunne vente ikke at blive højere beskattede end de oprindelig kongerigste Løsejere, end Herredets øvrige Beboere. — Det har imidlertid vist sig, at de ved den ny Etablissement af vore Ejendomme fulgte Regler have medført, at en stor Del af de forhenværende Blotalsjorder ikke alene have faaet paalignede forholdsvis iig saameget nyt Hartkorn, som de oprindelig kongerigste Jorder, men ogsaa at de for det meste ere satte i forholdsvis højere Gammelfstat, nemlig fulde 13 Rr. 66 D. pr. Td. nyt Hartkorn, medens Gammelfstaten for de ældre kongerigste Jorder er paalignet disse efter gammelt Hartkorn, der her paa Egnen, hvor megen Hede er opdyrket, tidt var betydelig lavere end det ny Hartkorn. Endelig have derhos en stor Del forhenværende slesvigste Ejendomme desuden faaet paalignet en Ekstrastat: „Jordebogsafgift“ som Tillæg til eller Forøgelse af Gammelfstaten, en Afgift, der ikke paahviler nogen oprindelig kongerigst Ejendom her i Herredet. — Nu se vi vel, at Loven af 29de Marts 1867 § 5 bestemmer, at vi kun skulde paalignes Jordebogsafgift, naar samtlige de „Statte, Afgifter og Ydelser til Statskassen“ med Undtagelse af de i § 4 nævnte, som vi udredebe for vor Indlemmelse i Kongeriget overstige 13 Rr. 66 D. pr. Td. nyt Hartkorn, og at det saaledes tilskyndende kan paastaas som rigtig, at vi ikke ere blevne stærkere bebyrdede med Statte, end vi allerede i Forvejen vare. — Vi sige „tilskyndende“; thi da det som nævnt har vist sig, at de allerfleste tidligere Blotalsjorder paa den Maade ere blevne langt haardere bebyrdede med Gammelfstat (og Jordebogsafgift) end vore kongerigste Naboer, have vi Grund til at antage, at den foreskrevne Fremgangsmaade maasse ikke har været fuldstændig rigtig, og at navnlig en Del af de Udgifter, der efter Lovens § 5 ere blevne os paalignede som Gammelfstat (og Jordebogsafgift) burde have faldet bort paa samme Maade som de i § 4 nævnte Afgifter. — En anden Ubillighed, skønt af mindre Betydning, synes det os at være, at de af os, der før 1864 havde købt vore Gaarde fra Fæste til Selvejendom, endnu efter Indlemmelsen i Kongeriget afkræves „Tiltrædelsespenge“ ved hvert Gjerksifte; medens de Fæsteejendomme, der efter Lov 29de Marts 1867 § 7 uden videre overgik til fri Ejendom uden Betaling af nogen Afsløsningssum, ere fritagne for Udredelse af nogen Afgift ved Gjerksifte. — Hvad dernæst angaar de saakaldte forhenværende „Lindebedste Undersaatter“, forekommer det os ogsaa utvivlsomt, at de af os, der eje saadanne Jorder, ere blevne gaaede for nær derved, at de forskellige Fordele, der vare forbundne med disse Ejendomme (Frihed for Brug af Stempelpapir og for Udredelse af forskellige Ydelser) ved Indlemmelsen i Kongeriget uden videre bleve fratagne dem, uden at der som ellers i lignende Tilfælde gaves noget Bederlag for Tabet af disse Rettigheder. — Vel havde Ejerne af disse Ejendomme ifølge Lovens § 12 Ret til at bringe dette Spørgsmaal, om Bederlag for de mistede Rettigheder, for Domstolene, men af Frygt for de dermed forbundne Omkostninger og øvrige Vanskeligheder have Løsejerne ikke turdet gaa den Vej. — Efter foranstaaende Fremstilling tvivle vi ikke om, at det høje Ministerium vil finde det rimeligt og billigt, at Ejerne af de nu i Kongeriget indlemmede forhenværende slesvigste Ejendomme — dels „Haderslevhusere“, dels „Lindebedder“ — i Ribe Herred, paa ny ønske de her omhandlede Forhold nærmere undersøgte, efter at vi nu i en Række Aar have prøvet Udfaldet af de i Lov 29de Marts 1867 fastsatte Regler, og det saa meget mere som en lignende Undersøgelse af Statteforholdene for de ved Prøffen forblevne nord-slesvigste Ejendommers Bedkommende have ført til en meget betydelig Stattelettelse for disse. — Vi haabe og vente nemlig, at en saadan nærmere Undersøgelse efter de Oplysninger, der nu ere tilvejebragte, ogsaa for de ved Kongeriget forblevne tidligere slesvigste Ejendommers Bedkommende vil føre til Opfyldelse af vore Ønsker om: at Jordebogsafgiften maa bortfalde uden Afsløsning, at Tiltrædelsespenge for de før 1864 til